

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی دیدگاه بی نیازی تفسیر قرآن از احادیث و دیدگاه همراهی قرآن و حدیث در تفسیر

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های تفسیر تطبیقی، دوره 5، شماره 10 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

خلیل عارفی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته تفسیر روایی دانشگاه قرآن و حدیث قم

هادی حجت - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم قرآن و حدیث

حیدر مسجدی - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه قرآن و حدیث قم

خلاصه مقاله:

یکی از اساسی ترین مباحث مرتبط با تفسیر قرآن، بررسی میزان نقش روایات در تفسیر است. مفسران با توجه به میزان بهره گیری از روایات، دیدگاه های متفاوتی را در روش تفسیر قرآن پذیرفته اند. در دیدگاه بی نیازی تفسیر قرآن از احادیث، هرچند که به خلاف دیدگاه قرآن بسندگی، بهره گیری از روایات جائز است ولی ضروری نیست؛ ولی در دیدگاه همراهی قرآن و حدیث در تفسیر، بهره گیری از روایات ضرورت دارد و به خلاف دیدگاه حدیث بسندگی، برای دست یابی به تفسیری صحیح از قرآن بهره گیری از تمام منابع معتبر مانند قرآن، حدیث و عقل ضروری است. در این مقاله با رویکردی تطبیقی و تحلیلی، با بهره گیری از آیات و روایات، ثابت شده است که دیدگاه همراهی قرآن و حدیث در تفسیر بر دیدگاه بی نیازی تفسیر قرآن از احادیث ترجیح دارد و با آیات و روایات سازگارتر است، زیرا طبق برخی از آیات و روایات، تبیین و تفسیر قرآن به معصومان سپرده شده است و برای رسیدن به تفسیری صحیح و کامل از قرآن، بهره گیری از روایات معتبر الزامی است.

کلمات کلیدی:

استقلال قرآن، روش تفسیر، نقش روایات، بهره گیری از احادیث، تفسیر روایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1033634>

